

Timestad: Da jeg hørte det Foredrag, som blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), kan jeg ikke nægte, at jeg umuligt kunde andet end komme til at tænke paa Holbergs Ord: „Der er fast ingen Ting, man deraf jo kan trække.“ — Det er ganske mærkværdigt, paa hvilken Maade den ærede Rigsdagsmand søgte at overbevise os om, at han havde været nødt til at omtale et vist bestemt Blad, som fremfor alle andre søgte at udbrede Tendentsløgne og Bagvaskelser; han sagde nemlig, at han havde været nødt dertil, for at forsvare Valgfriheden, at ikke Udlandet skulde gaae hen og søge med Folk i Indlandet at conspirere, for at omstyrte den danske Valgfrihed. Jeg skal dertil bemærke, at dersom det virkelig var saa, at den danske Valgfrihed havde staaet i den allermindeste Fare, som kunde afværges derved, at man havde brugt saadanne Yttringer, da vilde jeg paa ingen Maade have forundret mig over, at netop den ærede Rigsdagsmand, og maastee han allermest, har talt saaledes, som han har gjort; men da jeg nu ikke har hørt ham anføre endog kun en Skygge af Beviis for, at der var et Sammenhæng mellem hans Udtalelser og den danske Valgfrihed, kan jeg ikke billige, hvad han har gjort. Den ærede Rigsdagsmand vilde ikke følge det Raad, jeg tillod mig at give ham, idet han sagde, at det vilde være en daarlig Handel af ham at gjentage sine Udtalelser som privat Mand i Bladene, at hvad han havde sagt, havde han udtalt som Rigsdagsmand, som en offentlig Autoritet, og at han, ved at gjentage Yttringerne i Bladene, vilde bevirke, at den skarpe Adskillelse, der efter hvad der udtrykkeligt staaer i Grundloven, er mellem en Rigsdagsmands og en privat Mand's Stilling, derved vilde bortfalde; men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at denne Forstjæl ikke eksisterer, saasnart Thinget giver sit Samtykke til, at den Paagjældende kan drages til Ansvar for sine Yttringer.

Jeg kunde ellers have Ryst til at gjøre nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af det Foredrag, vi hørte af den ærede Rigsdagsmand for Mariager (A. Hage); det forekommer mig nemlig, at han i alle Maader satte Alting paa Spidsen ved at fremstille de hyderlige Conse-

qventser, som kunde følge af det nærværende Skribt, og at han paa den Maade aflede Dømmerskomsigheden fra hvad her egentlig foreligger. Det er mig saaledes uforstaaeligt, hvorledes han kom til at omtale Smaaabladene og de Folger, som denne Sags Afgjørelse kunde have paa dem, ligesom jeg heller ikke kan fatte, at han kom til at tale om Yttringer, der vare faldne i Debattens Hede. Her kan ikke være Spørgsmaal om enkelte Yttringer i Debattens Hede; thi Ordene faldt i det første Foredrag, som blev holdt ved Finantslovens første Behandling. Paa den anden Side er det aldrig faldet mig ind her at ville træde op som en Forsvarer for det omtalte Dagblad, men jeg kan dog ikke være af den Mening, at det foreliggende Andragende er et industrielt Foretagende, er en Bøstestang til at hjælpe paa Bladet.

Jeg skal gjentage, at jeg vedbliver at nærede Haab, at Sagen vil faae det Udfald, som jeg har tilraadet, og som i mine Dine er det eneste naturlige; thi derved undgaaer man at komme ind paa denne fatale Sag, og jeg vil derfor, som jeg allerede tidligere har ytret, stemme mod det indkomne Andragende, i det Haab, at det Hele vil stille sig saaledes, at der bliver Spørgsmaal om en Handling af en Rigsdagsmand udenfor Thinget, som derefter kan, hvis det ansees for rigtigt, gjøres til Gjenstand for Domstolens Afgjørelse.

Oppermann: I Meget kunde jeg være enig med den ærede sidste Tale, men jeg kan dog ikke nægte, at jeg, efter hvad jeg før Mødet har overlagt hos mig selv, og efter hvad jeg har hørt udtale her, er kommen til det stik modsatte Resultat. Hvad der for mig er det Afgjørende, det er væsentligt den Betragtning, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. E. Larsen) har gjort gjældende, og der forekommer det mig, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i det Foredrag, han holdt idag, har leveret et meget slaaende Exempel paa, at ikke blot det, han tilsigtede at sige, kunde siges uden saadanne Ord, der kunde foranledige nogen Udenforstaaende til at ønske, at han